

altsaa være Formynder i dette Tilfælde, er det, forekommer det mig, en bedre Vej at slaa ind paa at forbyde eller regulere disse Forretninger i Stedet for at jage efter, at Statsanstalten ved billigere Vilkaar skal drive de fremmede Anstalter af Markedet. Det er noget, som jeg paa Statskassens Vegne, som Garant for denne Anstalt, paa ethvert Tidspunkt bestemt vil modsætte mig.

Nu gaar jeg videre. Nu kommer jeg til Nemboursjementet med Bonus. Under Bonuslovsforlaget's Behandling kom man adskillige Gange ind paa Beslæmmelser i dette Forslag, men de to Forslag staa jo i en vis Forbindelse med hinanden, og det er derfor temmelig vanskeligt ved Behandlingen af dette Forslag ikke at komme til at nævne Ordet Bonus. Det, som man fra forskellige Sider har udtalt som det ønskelige, vil jeg betegne saaledes, at det var at faa fastsat en Fremtidens Bonus. Det, vi hidtil have bestæftiget os med her i den lovgivende Forsamling, har jo været en Bonus for Fortidens Vedkommende. Der er en himmelvid Forskel paa disse to Arter, og jeg ser ikke rettere, end at det netop er den sidste Art, man maa blive staaende ved, naar man vil fastholde den Tante, som fra først af bragte Bonusspørgsmaalet frem, thi hvad var det da, Spørgsmaalet drejede sig om? Da det var godtgjort, at Dødelighedsforholdet her i Landet ikke svarede til det, der laa til Grund for Beregningen af Tariffen i 1871, blev Spørgsmaalet, om vi skulde nedsætte Tariffen for at bringe den mere i Overensstemmelse med det, som ifølge Erfaringen maatte anses for det rigtige, eller om man skulde søge paa anden Maade at bøde paa den Ubillighed, at der vedblivende kræves en højere Betaling end den, som egentlig var nødvendig. Den Betragtning, som var den afgørende, da man gik over til Bonus i Stedet for at foretage en Tariffnedsættelse, det var den, at ved at opretholde høje Tariffer og saa efterhaanden tilbagebetale det, Anstalten havde faaet for meget, holdt man sig paa den sikre Side, hvormod man, dersom man nedsatte Tariffen, og Erfaringen senere viste, at de Data, hvorpaa Tariffens Nedsættelse var baseret, ikke vare rigtige, havde man intet Middel til at undgaa at komme til at betale det derigennem tabte. Altsaa Bonus gif man ind

paa som en Tilbagebetaling af for meget modtaget. Men det er jo ikke muligt at sige forud, hvor stort det Beløb er, man har modtaget for meget. Det er ikke muligt, det kan man først gøre, naar man erfaringsmæssig ser, at det Beløb har man faaet for meget. Det, som altsaa flere ærede Medlemmer have ønsket at fastslaa, det er en fremtidig Bonus. Det, vi hidtil have bestæftiget os med, har kun været en Bonus for den Tid, som er gaaet, da man altsaa fuldt ud kan overse, hvad man har faaet, og vil kunne sige: Vi have i Virkeligheden faaet et saa og saa stort Beløb for meget. Jeg ser i Virkeligheden ikke, at der er stor Forskel paa, om man vil fastsætte en fremtidig Bonus, og paa at faa en Tarifforandring. Hvis man vil fastsætte en fremtidig Bonus, kan man akkurat lige saa godt forandre Tariffen, saa er det hele tabt, som man troede at vinde i 1889 ved Fortsættelse af Bonusinstitutionen i Stedet for Tariffnedsættelse.

I Anledning af de Indvendinger, som er gjorte mod de mindre betydelige Paragraffer i Loven, skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. Man har haft at indvende mod, at der tillægges Driftsformuen et større Beløb end hidtil for en enkelt Klasse af forsikredes Vedkommende. Grunden dertil er der gjort Rede for i Bemærkningerne. Man indvendte, at det behøvedes ikke, man behøvede ikke at styrke Driftsfonden, idet den i Forvejen var saa rundelig udstyret, at den ikke behøvede mere, og som Bevis anførte man de store Beløb, hvormed den er tiltaget. Men jeg skal gøre opmærksom paa, at Driftsfonden i 1871 jo var fastsat til 5 Procent af den beregnede fornødne Formue, af den Formue, som var tilstrækkelig til at dække Anstaltens Forpligtelser; dette Beløb af 5 Procent er i Løbet af de 20 Aar vokset fra 895,000 Kr. til 2,481,000 Kr., men naar man undersøger Forholdet, viser det sig, at af disse 2,481,000 Kr. er der i Virkeligheden kun 220,000 Kr. ud over Beløbet af 5 Procent af den nu fornødne Formue; det maa der tages Hensyn til. Det kan ikke nytte at ville slaa fast, at Driftsformuen skal være saa og saa stor og ikke mere, den maa dog altid antages at staa i et vist Forhold til Forretningens Omfang og Virksomhed, og i saa Fald er den virkelig ikke vokset